Vierde Jaer. Nr 8. Zaterdag, 21 February 1857.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt eens per week, 's zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by de We J.-P. COLLÉE, boekdrukker en uitgever van dit blad, groote markt, nr 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz, moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement vooraf betaelbaer is bepaeld op 5 fr. per jaer.
» » » 3 fr. per half jaer.
Een blad afzonderlyk . . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen, per drukregel. . . . . 15 »
De reklamen » » . . . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, ofwel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven, genieten voordeeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 21 FEBRUARY.

Kamer der Volksvertegenwoordigers.

De Kamer heeft zich byna de gansche week bezig gehouden met de verslagen over eenige bundels petitiën.

Het verzoekschrift by 't welk de gemeente-sekretarissen eene vermeerdering van jaerwedden vragen, heeft in de Kamer den besten byval ontmoet.

Verscheidene leden hebben die ondersteund, en het verzoekschrift is aen M. den minister van binnenlandsche zaken verzonden. Deze hooge ambtenaer heeft verklaerd hier over uitleggingen te zullen geven tydens de beraedslagingen over zynen budjet.

Alles is reeds gezegd geweest ter ondersteuning der vraeg van de gemeente-sekretarissen; zy hebben het grootste werk in den bestuerlyken kring te doen en worden slechter betaeld als daghuermans. Daerenboven is er voor hen geene vervoordering te hopen; zy worden en blyven sekretaris met een traktement dat te groot is om te sterven en te klein om te leven.

Hoe regtveerdig ook hunne vraeg zy, wy vreezen dat er, in den loop van dit jaer, nog geen regt zal aen gedaen worden; maer dat zy zich niet ontmoedigen, dat zy hunne poogingen blyven aenwenden, en eerlang zal hunne zaek zegepralen; de kwestie is ryp, en zy zal ten hunnen voordeele opgelost worden met het behulp der drukpers en der wetgeving.

Daer zyn zeer zonderlinge verzoekschriften de Kamer toegestuerd geworden onder dewelke men de volgende mag rangschikken: Eene dame uit Brussel, die een borstbeeld des Konings gebyteld heeft, draegt het aen de Kamer op, als een bewys harer erkentenis voor de gastvryheid die zy met haer huisgezin in Belgie ontvangen heeft. Zy begeert dat een lid der Kamer afgeveerdigd worde om over de verdiensten des gewrochts te oordeelen. — Een jongeling zonder bediening vraegt aen de Kamer eene plaets van gekwetste van september, gelyk men in 1847 aen de Kamer der Gedeputeerden plaetsen vroeg van poolsche uitwykelingen. — Een zieke klaegt over zynen apotheker, en dryft de Kamer aen dat zy hem de verdere uitoefening van zyn beroep zou beletten. — Een byzondere van Kortryk, die voor persoonlyke zaken in proces ligt, verzoekt de Kamer van hem eenen advokaet te benoemen.

De Kamer heeft, ingevolge de besluiten der bestendige kommissie van nyverheid, de neêrlegging op het bureel der inlichtingen gestemd van eene petitie, by de welke de onderteekenaers verzoeken dat er premien zouden verleend worden voor den uitvoer van gefabriekeerde oliën en teruggaven gedaen worden op de invoerregten die op de grondstoffen derzelve wegen. Een ander verzoekschrift, waerby de nyveraers van Verviers de afschaffing vragen van alle slach van regten op het gegoten en het gesmeed yzer, en den bestendigen vryen invoer der steenkolen, wordt ook aen den minister van finantien verzonden.

—

Men verzekert dat het wetsontwerp op de liefdadigheid op het dagorde moet gebragt worden na het budget van het inwendige over welk de Kamer in den loop der toekomende week stemmen zal.

—

Eene byzondere kommissie is door de Kamer belast met het onderzoek der vraeg of er een kostuem of onderscheidings-teeken behoort te worden aengenomen voor de volksvertegenwoordigers. Dezelve is samengesteld uit MM. Dumortier, T'Serclaes, de Perceval en Ch. Rogier, onder het voorzitterschap van den voorzitter der Kamer.

—

De midden-sektie gelast met het onderzoeken des krediets van 1,104,480 franks tot het vermeerderen der jaerwedden van de lagere bedienden van den Staet, is weêr byeen geweest, onder het voorzitterschap van M. Delehaye. Zy heeft eerst kennis genomen der antwoorden van het gouvernement op de vragen die aen hetzelve waren toegestuerd geweest. Deze antwoorden komen op het volgende uit:

Het gouvernement begeert eene beslissende wet omdat de eindelyke vermeerdering der jaerwedden eene noodige zaek daerstelt. Het bekent dat er mogelykheid bestaet om de bestuerlyke bedieningen eenigzins te verminderen, zelfs dat zulks zyn wensch is; doch het voorziet geenszins dat er groote bezuinigingen kunnen verwezentlykt worden door de voorgestelde hervormingen. Al de bezuinigingen die men zal kunnen bekomen zullen ten voordeele strekken aen de lagere bedienden.

Het gouvernement drukt den wensch uit dat men aen hetzelve eene zekere vryheid zou laten in het bedeelen der hulpsom, volgens de algemeene regels die voor de vervoorderingen in gebruik zyn. Het zal kunnen oordeelen of voor zekere klassen van ambtenaren de natuer der diensten, de vermoeijenissen of de gevaren die er van afhangende zyn, de kennissen die zy vereischen en andere beweegredenen niet eene vermeerdering zouden verregtveerdigen het welk het middencyfer van 120 fr, iets overtreffen zou.

Het gouvernement wil het hoogste van 1,600 franks (door de middensektie op 2000 frs gestemd) niet overschryden, ten zy dat men er in gelukke nieuwe bezuinigingen in de bestuerlyke uitgaven tot stand te brengen. Het hoogste cyfer van 2000 fr. zou aen de schatkist eene bygevoegde uitgave van 120,600 franks opleggen.

Voor wat de lagere geestelykheid betreft, M. de minister heeft aen de opmerkingen door MM. Van Iseghem en Coomans voorgedragen byna in dezer voege geantwoord:

De onderpastors en kapellanen, welker jaerwedden 500 fr. bedraegt ingevolge de wet van 9 january 1857, zyn ten getalle van 1818, namelyk: 1618 onderpastors en 200 kapellanen. Het toevallige dezer geestelyken is maer in de groote steden van eenige aengelegenheid. In de kleine steedjes en ten platten lande is het onbeduidensweerdig (dikwyls bereikt het de 200 fr. niet). Ten einde breedvoeriger inlichtingen diesaengaende te bekomen, heeft M. de minister van justicie zich tot de oversten des bisdoms gewend, en hunne antwoorden zullen aen de middenbare-sektie medegedeeld worden zoodra dat hy dezelve zal ontvangen hebben.

Eindelyk volgt uit de verklaringen van het gouvernement dat er een redelyk groot getal bedienden is welke nog hunne normale jaerwedde niet genieten.

Na eene lange beraedslaging, heeft de midden-sektie, zonder hare voorgaende beslissingen te wyzigen, nieuwe inlichtingen gevraegd, en is tot de toekomende week uiteen gescheiden.

—

Wy hebben onder de oogen den herderlyken brief welken Mgr de Montpellier, bisschop van Luikr aen de

---

DE ZWARTE BENDE.*

Een romantisch verhael.

(*Vervolg.*)

Regtsaf van Blankenberghe, ongeveer een half uer verre, ligt eene eenzame hut, nu byna geheel vervallen, maer toen van den welstand en orde des eigenaers getuigende. Er waren juist eenige verfraeijingen aengebragt, om er de nieuwe meesters te ontvangen, die er eerlang bezit van nemen zouden.

De zon van den volgenden morgen zou den schoonsten dag des levens van den hutbewooner verlichten, want die was bestemd voor zyn huwelyk met Charlotte Van Ecke, het schoonste meisje in 't rond. De jonge visscher, aen den haerd gezeten, liet zyne verliefde gedachten zweven over het geluk, dat de toekomst hem schenken zou aen de zyde zyner verloofde.

Op eens werd er ligt aen de deur geklopt. De visscher staet op, ongerust en verwonderd over dit bezoek, zoo diep in den nacht. Een schipbreukeling kon het niet zyn, want de nacht was niet stormachtig, ook geene dieven, want daervoor was hy te arm; wat anders dus dan eene boodschap van zyne Charlotte, die misschien ziek is, zyne hulp noodig heeft? Op deze gedachte vliegt hy naer de deur, opent ze en ziet zyne lucht-kasteelen verdwynen voor eene treurige werkelykheid.

— Ach, red my! red my! hoort hy in wanhoop uitroepen: Zy volgen my; nog een oogenblik, en ik ben verloren! waerop de vluchteling op een stoel nedervalt, als uitgeput van bloedverlies, daer men het langs zyne kaken ziet vloeijen.

De visscher raedde terstond de waerheid. De intredende was een sluiker, die aen eene worsteling ontsnapt was. Een zucht van den ongelukkige wekte Karel uit zyn gepeins. Hy sloot de deur om alle verrassing te vermyden, en haelde toen uit eene kast eene geneverflesch, waeruit hy den gewonde een frisch glas te drinken gaf.

De vreemdeling kwam langzamerhand tot zichzelven, en begon vryer te spreken: — Wy hadden daer eene schrikkelyke ontmoeting! Zeven tegen vier! Wy hebben ze evenwel wel verslagen. Zonder u had ik echter het leven er by ingeschoten. Hoe zal ik uwe hulp beloonen? Ik zie, dat gy niet ryk zyt. Wel nu! voeg u by ons, en uwe fortuin is gemaekt. Zeg, neemt ge myn voorstel aen? Wy leiden een afwisselend en aentrekkelyk leven.

— Neen, neen! antwoordde Karel. Ik ben arm, maer eerlyk. En daerenboven, morgen trouw ik, en een leven vol gevaren zou myne bruid niet uitstaen, veronderstel ik.

— Waerlyk? Nu, het zy zoo! Evenwel zal ik u myne dankbaerheid betoonen. Zie hier een order van 200 francs op een myner vrienden. Weiger het my niet. Ik houd meer over dan my noodig is, en het zal een schoon geschenk voor uwe bruid zyn. Alleen, bewaer het billet goed, want gy begrypt een order van eenen smokkelaer kan gevaerlyk voor den houder worden. Ik zal nog eenmael op de gezondheid uwer aenstaende drinken, en dan trek ik verder.

Toen hy het glas aen de lippen bragt, sloeg hy een spotachtigen blik op den visscher, stond op en zegde: — Nog slechts een verzoek, ga voor my eens op den dyk en zie rond, of in den omtrek niets verdachts is te ontdekken.

Karel nam dadelyk zyne muts en vertrok om te zien, of zyn gast niets te vreezen had. Toen was dadelyk de gewaende smokkelaer overeinde, hy haelde uit zynen zak een deel van den buit des vermoorden schepenen, verborg dat in het bed, nam een der kleederen van den visscher, en bestreek de keerzyde er van met een vocht, dat naer bloed geleek, stak een mes met houten heft by zich, dat de initialen van Karel droeg, en ging toen weder stil zitten, wachtende tot de ongelukkige terug kwam, wiens ondergang hy bereidde. Deze kwam weldra zynen gast verzekeren, dat hy veilig vertrekken kon, daer er geene levende ziel langs de kust te zien was, en daerop scheidden zy, de een, om op nieuwe misdryven te denken, en de ander, om tot zyne liefdedroomen weder te keeren en tot de genoegens, die hem den volgenden morgen wachtten.

Eerlang bereikte de kapitein het bouwvallig kasteel weder, en vond een niet zeer diepen kuil gedolven en het lyk daernevens. Het mes van den visscher werd eenige malen in het ligchaem van den doode gedompeld, en nadat het lyk ligtelyk met aerde overdekt was, ging de bende uiteen, terwyl de aenvoeder te peerd steeg, en een half uer later Brugge weder binnen reed. Alles was weder stil binnen de muren waer het schrikkelyke schouwspel, zoo even verhaeld, had plaets gehad.

—

Alleen zy, die Brugge bezocht hebben, kunnen zich voorstellen de beweging de levendigheid, die de straten en pleinen daer hebben op eenen merktdag, iets dat te meer opmerkelyk is, wyl de stad anders een doodsch en eenzaem aenzien heeft. De groote merkt is bedekt met een aental kramen, in regelmatige lynen opgeslagen, en eene soort van straten vormende, die een enkele nacht heeft doen geboren worden, en die men den volgenden avond zal zien verdwynen. Hier de kryschende stem van een liedjes-zanger, die op een slechten matten stoel staende, aen de gapende omstanders, met een lang riet op een zeil, de grove afbeeldingen wyst van de geschiedenis, die hy voorzingt, terwyl eene vrouw met loensche oogen op de viool krast. Daer talryke stellingen met keukengereedschap, blinkend koperwerk, oude boeken, oude kleederen en gebroken porcelein. Talryke boerinnen in landelyk costuem, langzaem voortgaende en alles met zooveel aendacht beschouwende, dat zy ieder oogenblik in gevoelige aenraking komen, met een stedeling, die meerder haest heeft. Karren en peerden, elkander in

(*) *Erratum.* — Onze lezers moeten bemerkt hebben dat er op het einde van het feuilleton van verleden week eene verwarring bestond die het vertelsel onverstaenbaer maekte. By gebrek van oplettendheid is er een gedeelte achtergelaten. Doch het is ons gemakkelyk dezen misslag te herstellen. De twee laetste kolonnen van het feuilleton van verleden zaterdag moeten als niet bestaende aenschouwd worden. Na de woorden « *in de rigting van de kust,* » moet men voortgaen met het feuilleton van heden.